

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ІВАНА ФРАНКА**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
І СПОРТУ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ**

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
III Всеукраїнської науково-практичної
конференції**

4 листопада 2021 р.

**Житомир
Вид-во ЖДУ ім. І. Франка
2021**

УДК 796.011.3

А 43

Рекомендовано до друку вченою радою Житомирського державного університету імені Івана Франка

Рецензенти:

Дейнеко А.Х. – кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент, Харківська державна академія фізичної культури;

Фоменко О.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, Комунальний заклад "Харківська гуманітарно-педагогічна академія" Харківської обласної ради;

Жамардій В.О. – доктор педагогічних наук, доцент, Полтавський державний медичний університет.

Актуальні проблеми фізичної культури і спорту в сучасному суспільстві – 2021: збірник наукових праць III Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю / гол. ред. О.І. Булгаков. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2021. – 198 с.

У Збірнику представлені результати теретичних і прикладних досліджень із широкого спектру науково-методичних проблем фізичного виховання різних груп населення, медико-біологічні проблеми фізичного виховання, розкриваються закономірності спортивного тренування.

Збірник містить матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Актуальні проблеми фізичної культури і спорту в сучасному суспільстві» (Житомир, 4 листопада 2021 року).

Головний редактор:

Булгаков Олексій Ігорович – завідувач кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент.

Редакційна колегія

Булгаков Олексій Ігорович – завідувач кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення Житомирського державного університету імені Івана Франка, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент;

Грибан Григорій Петрович – професор кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення Житомирського державного університету імені Івана Франка, доктор педагогічних наук, професор.

Мичка Іван В'ячеславович – доцент кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення Житомирського державного університету імені Івана Франка, кандидат педагогічних наук, доцент.

Оргкомітет конференції:

Булгаков Олексій Ігорович – завідувач кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення Житомирського державного університету імені Івана Франка, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент.

Мичка Іван В'ячеславович – доцент кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення Житомирського державного університету імені Івана Франка, кандидат педагогічних наук, доцент.

Школа Олена Миколаївна - завідувач кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення Комунального закладу "Харківська гуманітарно-педагогічна академія" Харківської обласної ради, кандидат педагогічних наук, професор.

Богуславський Віктор Володимирович - завідувач кафедри спеціальної фізичної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

Матеріали друкуються в авторській редакції. За достовірність фактів, власних імен та інших відомостей несуть відповідальність автори публікації. Думка редакції може не збігатись з думкою авторів.

©ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА, 2021

Марков Роман ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ КУРСАНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ	138
Білан Дмитро, Серафимчук Ірина ПРОБЛЕМИ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ	141
Школа Олена, Митюк Анастасія ВИХОВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ	143
Чиквашвілі Даниїл, Анісімов Дмитро ПРОБЛЕМАТИКА ВИВЧЕННЯ ТА УДОСКОНАЛЕННЯ НАВИЧОК СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЯКІ ПРЕТЕНДУЮТЬ НА СТУПЕНЬ ОСВІТИ МАГІСТРА	149
Чоботько Ігор УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	151
Вовченко Інна, Гедзюк Дмитро, Каргіна Анастасія СТАН ЗДОРОВ'Я ШКОЛЯРІВ НА ЖИТОМИРСЬКІЙ	154
Чоботько Маргарита ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ ПРИЙОМІВ РУКОПАШНОГО БОЮ	156
Філіна Валентина, Ващенко Лідія, Зубрицька Лілія ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ У ШКОЛЯРІВ МОТИВАЦІЇ ДО РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ДЗЮДО	158
Богуславський Віктор ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ ТА ЕРГОТЕРАПІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ	161
Костянтин Вознюк АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ	163
Вовченко Інна, Чорна Марина, Степанюк Богдан, Хотинський Дмитро ОЦІНКА ФУНКЦІОНАЛЬНИХ І РУХОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	165
Гурєєв Артур, Анісімов Дмитро МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТРАВМАТИЗМУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ТА ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ПІД ЧАС ФІЗИЧНИХ НАВАНТАЖЕНЬ	168
Дегтярєва Марія АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	171
Гангало Антон, Гошко Андрій, Дзедзенко Алла ФОРМУВАННЯ РУХОВИХ УМІНЬ І НАВИЧОК В УЧНІВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	172

Список використаних джерел.

1. Закон України «Про Національну поліцію» : від 02.07.2015 р., № 580-VIII // ВВРУкраїни. – 2015. – № 40-41. – С. 379.
2. Портал МВС – Режим доступу: <https://mvs.gov.ua/ua/institution>
3. Наказ від 06.02.2019 № 88 Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2019 р. за № 348/33319 Про затвердження Порядку організації системи психологічного забезпечення поліцейських, працівників Національної поліції України та курсантів (слухачів) закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0348-19>

ВИХОВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ

Школа Олена, Митюк Анастасія

Харківська гуманітарно-педагогічна академія

Анотація. В статті розглядаються фізичні вправи як додаткові засоби, які допоможуть дитині з різними вадами жити в сучасному світі. Одним зі шляхів залучення інвалідів в активне соціальне життя і професійну діяльність, створення сприятливих умов для їх фізичної, психологічної і соціальної реабілітації є фізкультурно-оздоровча і спортивна діяльність. Саме фізкультура і спорт в силу впливу, що активно діє на організм, на підвищення рівня фізичної підготовки, розширення кола спілкування, стимуляції «духу змагання» розглядається як оздоровче середовище.

Ключові слова: фізична культура, інваліди, фізичні вправи.

Актуальність теми. Інвалідність в сучасному світі - це справжній виклик для людини. Бар'єри, стереотипи, упереджене ставлення, дискримінація в освіті та спорті - ось що чекає на людину із обмеженими можливостями. І дуже часто причина цього криється не в самій людині, а в суспільстві, яке її оточує. На сьогоднішній день наше суспільство вважає, що люди з обмеженими можливостями не здатні займатися спортом, деякі люди навіть упевнені в тому, що не має сенсу навчати фізичної дисципліни людей з вадами [1].

Сьогодні у світі нараховується більше мільярда людей, які мають інвалідність. Це понад 15 % населення нашої прекрасної планети. Ці люди стикнулися із проблемою через різні причини. Ще додатково від 110 до 190 млн мешканців планети - це дорослі та працездатні люди, які мають серйозні труднощі зі здоров'ям, що можуть призвести до розвитку інвалідності. Показники інвалідності невпинно зростають по всьому світу, що частково пояснюється глобальним старінням населення, поширенням неінфекційних захворювань та спалахом військових конфліктів на різних континентах. Найсумніше те, що на сьогоднішній день люди самі себе заганяють у так звані «рамки», багато хто думає, що вони не здатні займатися спортом. Через комплекси та стереотипи, ми завжди не вагаємося розвиватися у сфері

фізичної культури, що вже казати про людей з обмеженими можливостями [2].

Зараз в сучасному світі всі намагаються бути більш толерантними та з розумінням ставиться до людей з різними вадами. Дуже вражає коли спостерігаєш за людьми, які ставлять нові рекорди в спорті та перемоги над собою, особливо коли ці люди інваліди.

Мета дослідження: зробити теоретичний аналіз виховання фізичної культури для людей з обмеженими можливостям.

Результати дослідження. Існують безліч видів спорту інвалідів з ураженнями опорно-рухового апарату, вадами зору, слуху та розумового і фізичного розвитку: велосипедний спорт-трек, ковзанярський спорт, легка атлетика, пауерліфтинг, плавання, стрільба кульова. Четвертий день Паралімпіади у Ріо приніс Україні дві золоті і одну бронзову нагороди. Роман Полянський завоював золото в академічному веслуванні, повідомляє Національний комітет спорту інвалідів України. Зокрема, на дистанції 1000 метрів в одиночному розряді Полянський фінішував першим і побив рекорд, встановлений раніше українцем у кваліфікації змагань у Ріо. Лейла Аджаметова стала чемпіонкою у бігу на 100 метрів, встановивши світовий рекорд - 11,79 секунд.

Інша представниця України Олена Глебова з результатом 12,28 секунд прибігла четвертою. Бронзову медаль виграв Прудніков Дмитро у стрибках у довжину з результатом 6,99 м. Українська паралімпійська збірна у Ріо здобула вже 14 золотих, 10 срібних і 16 бронзових медалей, чим вивела Україну на третє місце у загальному заліку.

На четвертому місці - США. Лідером за кількістю отриманих у Ріо нагород залишається Китай. У третій день змагань українці встановили три рекорди світу, один рекорд Європи та п'ять паралімпійських рекордів. Ще золоті медалі для української збірної здобули плавці Максим Кріпак та Дмитро Виноградець, плавчиня Єлизавета Мерешко, пауерліфтерка Лідія Соловійова та велогонщик Єгор Дементьєв. Срібло завоювали плавчині Вікторія Савцова та Ярослава Денисенко, дзюдоїст Олександр Назаренко та Анастасія Мисник у змаганнях зі штовхання ядра. Як повідомляє Національний комітет спорту інвалідів України, дебютант Паралімпіади в Ріо Максим Кріпак встановив два рекорди світу у запливі на дистанцію 100 м на спині.

У запливі на 50 м на спині рекордсменом Європи став Дмитро Виноградець. Паралімпійські рекорди з плавання встановили Данило Чуфаров та Єлизавета Мерешко. Дивлячись на всі ці рекорди просто переповнює подих, мене охоплює гордість за таких людей, які змогли досягти великого успіху. З кожним роком збільшується кількість дітей з різними фізіологічними та психологічними вадами.

Тому проблема полягає в тому, що за допомогою фізичних вправ спробувати допомогти дитині жити в сучасному світі. Одним зі шляхів залучення інвалідів в активне соціальне життя і професійну діяльність, створення сприятливих умов для їх фізичної, психологічної і соціальної

реабілітації є фізкультурно-оздоровча і спортивна діяльність. Саме фізкультура і спорт у силу впливу, що активно діє на організм, на підвищення рівня фізичної підготовки, розширення кола спілкування, стимуляції «духу змагання» розглядається як оздоровче середовище.

Фізична культура як оздоровче середовище складається з ряду послідовних етапів зміна яких не обов'язково буде здійснена в кожному конкретному випадку. Це залежить від фізичних і психологічних задатків і ступеня виразності реабілітаційного потенціалу. Слід зазначити, що фізичне виховання як спеціальний метод удосконалення фізичного і морального потенціалу інваліда саме по собі ще не являє собою середовище з погляду соціально-середовищної реабілітації.

Оздоровлення інваліда з використанням ранкової зарядки, виробничої зарядки, лікувальної фізкультури й інших індивідуальних методів впливу ще не створює оздоровче середовище. Для цього необхідно введення, «включення» безлічі інших факторів змагального, ігрового характеру, що крім розвитку й удосконалення моторики повинно створити саме середовище. Оздоровчий її вплив буде позначатися в такому випадку і на психологічному стані інвалідів. У ході змагань виявиться можливість самореалізації, самоствердження інвалідів, що створює передумови їхньої соціальної інтеграції.

У фізичному вихованні інвалідів повинні широко використовуватися всі засоби системи фізичного виховання. Разом з тим вони повинні бути розроблені в строгій відповідності з корекційно-компенсаторними задачами з обліком що займаються. Так, у роботі зі здоровими не виділяють спеціальні вправи на включення в рух, на координацію, що впливають на вестибулярний апарат. Вважається, що будь-яка фізична вправа в якійсь мері використовується в цих цілях. Але в інвалідів є настільки значні дефекти при включенні в рух координації рухів і збереження рівноваги, що відновити їх загальними вправами не вдається. Необхідні спеціальні вправи для корекції і компенсації цих порушень.

У фізичному вихованні інвалідів виділяють дві групи вправ: загально-підготовчі і спеціальні. Для реалізації положень про масовий спорт інвалідів необхідна підготовка спеціальних кадрів, створення матеріально-технічної бази, створення виробництв по виготовленню спеціального спортінвентарю й устаткування, організація наукових досліджень. Орієнтація при заняттях спортом інвалідів з повною або частковою втратою зору забезпечується за допомогою використання як орієнтири для напрямку руху звукових маяків, пристроєм уздовж доріжок для бігу або розбігу перед стрибком смуг орієнтації з фактурною поверхнею покриття і яркою контрастним фарбуванням шириною не менш 1,5 м, розташовуваних між крайкою площадки і смугою безпеки, виділенням кольором фактурою поверхні покриття поворотів бігових доріжок, зон стартів і фінішів, штовхальних зон при стрибках.

Прикладом масового спорту для інвалідів є програма міжнародної спортивної організації «Спеціал Олімпік Інтернешнл», що своєю основною задачею ставить упровадження фізкультури і спорту в життя людей з

порушеннями інтелекту. Зародившись в США в 1963 р., цей рух набув міжнародного характеру. Філософія руху заснована на тому, що люди з порушенням інтелекту при відповідному навчанні можуть брати участь в індивідуальному і колективному спорті, виграють фізично, соціально і психологічно, Участь у спортивних змаганнях розумово відсталих осіб сприяє їх психічному розвитку, розширенню соціального досвіду. Допомога в цьому їм роблять родини, органи соціального захисту населення, суспільство в цілому. Цей рух поєднує 250 млн. чоловік, у ньому беруть участь 145 країн світу. Для організації всієї роботи видані посібники зі спортивного мистецтва, методики для тренерів з 22 офіційним видам спорту. Усі змагання проводяться під девізом: «Дай мені перемогти, але якщо я не зможу, те нехай я буду сміливим у цій спробі». Діти, які за станом здоров'я відносяться медиками до другої групи здоров'я, вимагають особливої уваги лікарів і педагогів. Дотримання гігієнічних рекомендацій щодо підвищення резистентності організму неспецифічними засобами: оптимальна рухова активність.

Загартовування природним;: чинниками природі; раціональний режим дня. Додаткова вітамінізація продуктів харчування в сучасних умовах зумовлюються економічними можливостями дошкільних закладів. Вчасне проведення комплексу оздоровчих заходів матиме більшу ефективність в попередженні розвитку хронічної патології в дитячому і підлітковому віці.

Необхідно особливо відзначити значимість соціально-оздоровчого реабілітаційного середовища, фізичної культури і спорту в системі реабілітації психічно хворих, що знаходяться в стаціонарних психоневрологічних установах соціального обслуговування.

Ендогенні психічні патології нерідко супроводжує моторна загальмованість, що обумовлена як нейрофізіологічними причинами, так і гнобленням спонукальних мотивів, У результаті цього формується гіподинамія (гіпокінезія), у свою чергу створює негативний вплив на функції різних органів і систем.

Моторна діяльність хворих з вираженою розумовою відсталістю також збиткова, У процесі онтогенезу розвиток рухових функцій і пізнавальної діяльності взаємозалежно, у зв'язку з чим затримці психічних функцій супроводжують і рухові порушення у виді торпідності, загальмованості рухів, а також і порушення тонкої моторики пальців кистей рук.

Гіподинамія і гіпокінезія як прояв низького рівня рухової активності в результаті кумулятивного впливу приводять до негативних змін в організмі" які виявляються в зниженні функціональної активності органів і систем, у порушеннях регуляторних механізмів.

Гіподинамія психічно хворих, що знаходяться в психоневрологічних інтернатах, носить ще і ситуаційний характер: скупченість, недостатні санітарні площі, наявність «меж» території установи, нерідка відсутність спортивних залів і площадок - усе це визначає обмежені можливості розвитку фізичної культури в цих установах. Наявні спортивні зали в психоневрологічних інтернатах не відповідають архітектурно-будівельним вимогам, недостатньо

оснащені спортивним устаткуванням і інвентарем, що дозволяло б широко організовувати фізкультурно-оздоровчу роботу. Тим часом необхідність використання фізичної культури очевидна. В даний час загально визнано позитивний терапевтичний вплив рухової активності, у тому числі фізичної культури і спорту на психічне і соматичний стан здоров'я людини. Адекватна по навантаженнях, раціонально підібрана фізична активність для психічно хворих сприяє стимуляції діяльності центральної нервової системи хворого, дезактуалізації патологічних переживань хворих, підвищенню їхньої соціальної активності і комунікативних здібностей. Застосування засобів фізичної культури з метою медичної реабілітації дозволяє знизити число і частоту загострень хронічних захворювань. Відзначено профілактичний і терапевтичний вплив фізичної культури при запобіганні патологічних реакцій у стресоутворюючих ситуаціях на розвиток і плин атеросклеротичного процесу.

У процесі фізичного виховання на основі багаторазового повторення рухів йде формування й удосконалювання моторного і сенсорного орієнтування, тренування нервово-м'язового апарата. Розвивається м'язово-суглобне почуття, орієнтування в просторі і часі, пам'ять на послідовність рухів, уміння виконувати рух по словесній інструкції, аналіз руху по якості їхнього виконання.

Фізичні вправи, правильно підібрані і дозовані, є могутніми аферентаціями, адресованими в різні відділи центральної нервової системи, що відповідають за співвідношення збуджувальних і гальмових процесів у корі головного мозку. Вони можуть бути спрямовані на перебудову патологічних, умовних рефлексів" виниклих у процесі захворювання. Фізична культура як оздоровче середовище є компонентом реабілітаційних заходів комплексного впливу на хворих і інвалідів.

Перед органами соціального захисту населення, керівниками і фахівцями стаціонарних психоневрологічних установ устає важлива задача по визначенню і розробці принципово нових донедавна нетрадиційних форм і методів реабілітації хворих, а саме широке залучення хворих у заняття фізичною культурою і спортом з обліком медичних, у першу чергу психіатричних, показань і протипоказань.

Практичний досвід організації заходів щодо залучення хворих, що проживають у стаціонарних психоневрологічних установах соціального обслуговування, у фізкультуру, свідчить про необхідність визначеної систематизації і встановлення етапності у використанні засобів фізичної культури і спорту в рамках заходів щодо реабілітації хворих. Для призначення хворому тих або інших форм і видів занять фізичною культурою лікарі психоневрологічних інтернатів повинні мати визначену підготовку і знання в питаннях фізичної культури. Необхідно забезпечити установи методичними допомога з даних питань: методи дозування фізичних навантажень, показання і протипоказання до занять тими або іншими видами фізичної культури і спорту, система контролю за заняттями хворих із психічними розладами фізкультурою і спортом критерії оцінки впливу фізичних навантажень по окремих видах

спорту і фізичної культури на психосоматичний стан здоров'я й ін. Лікар установи повинен за участю фахівців зі спортивної медицини і лікарського контролю вирішувати питання про включення в реабілітаційну програму хворого фізичної культури і спорту як самостійного конкретного виду реабілітації. На фахівців з лікувальної фізкультури, викладачів по фізичній культурі установ, що як мають спеціальні, професійні знання і практичний досвід, повинні бути покладені обов'язки організації занять фізичною культурою хворих. При цьому методичне керівництво проведення оздоровчих заходів засобами фізичної культури і спорту повинні здійснювати територіальні лікарсько-фізкультурні диспансери, що, як і інші лікувально-профілактичні установи органів охорони здоров'я наказом територіального органа керування охорони здоров'я повинні бути прикріплені до стаціонарної психоневрологічної установи соціального обслуговування. Така організація лікарського контролю за участю хворих і інвалідів у заняттях фізичною культурою і спортом дозволить найбільше повно реалізувати можливості кожної установи по залученню хворих у заняття фізичною культурою як конкретну форму реабілітації.

Другий компонент - другий етап фізкультурно-оздоровчого середовища - масовий спорт для інвалідів. Якщо фізичне виховання створює початкову базу для розвитку фізичних здібностей і рухових навичок, формує передумови для їхнього розвитку, то масовий спорт сприяє повному розкриттю цих можливостей, дозволяє випробувати задоволення від володіння тілом, від подолання визначених труднощів. Спорт дає можливість установами контактів з іншими людьми, взаємодія з громадськими організаціями.

Висновки

Таким чином, спорт – одна з реальних можливостей для людей з обмеженими можливостями реалізувати себе і втілити свої мрії. Якщо повірити в себе, то можливо все. Немає нічого неможливого, дивлячись на усі досягнення людей інвалідів завжди хочеться удосконалюватися.

Список використаних джерел

1. Круцевич Т.Ю. Теорія і методика фізичного виховання: методика фізичного виховання різних груп населення: підручник для студентів вищих навчальних закладів фізичної культури і спорту / Т.Ю. Круцевич. - К.: НУФВСУ «Олімпійська література», 2008. - Т. 2. - 234 с.

2. Осадчий В.В. Сучасні тенденції використання інформаційних технологій у навчальному процесі вищої педагогічної школи /В.В. Осадчий // Педагогічний процес: теорія і практика : збірник наук. праць. - К. : Видавництво П/П «ЕКМО». - 2009. - С. 25-31.

Наукове видання

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
III Всеукраїнської науково-практичної конференції

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
І СПОРТУ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

4 листопада 2021 р.

Відповідальний за випуск О.І. Булгаков

Надруковано з готового оригінал-макету

Підписано до друку 01.12.21. Формат 60x90/16. Папір офсетний.

Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.

Ум. друк. арк. 6.5. Обл. вид. арк. 5.7. Наклад 100. Зам. 65.

Видавництво Житомирського державного університету імені Івана Франка

м. Житомир, вул. Велика Бердичівська, 40

Свідоцтво про державну реєстрацію:

серія ЖТ №10 від 07.12.04 р.

електронна пошта (E-mail): zu@zu.edu.ua